

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivris Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

VII. De institutionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63277)

dignitas, alibi personatus, pro diversa lo-
quendi consuetudine. *Panorm. in c. cum de*
multa. num. 21. ut supra dixi de sacrista, the-
saurario, & custode; nec non de beneficio,
præbenda, & titulo.

VI. De clerico egrotante vel debi-
litato.

Altera qualitas est infirmitas corporis,
propter quam quæri potest, an præben-
dam amittat; & si quidem clericus in levem
nec diuturnum morbum incidit, ut in febrim
tertianam, vel quartanam, nihil amittit, *cap. 1.*
Si vero morbo gravi & diuturno, vel perpe-
tuo laboret, ut lepra, apoplexia, paralyfi,
tunc ab administratione removetur, eique
coadjutor adjungitur, qui curam habeat ani-
marum. *c. 3. penult. & ultim. & Inf. lib. 6. c.*
an. utrique autem de facultatibus Ecclesiæ
prospicitur. d. c. 3. & d. c. un. §. præsentis. De
præbendato & ejus qualitatibus hætenus.

VII. De institutionibus.

Secundo loco consideratur ipsa præbendæ
concessio, quæ vocatur institutio. *Inf. lib.*
9. de reg. jur. reg. 1. Nam institutio (ut opi-
nor) est dignitatis vel officii vel præbendæ
concessio. Quæ quidem vocatur institutio
corporalis. *Sup. de offic. archidiacon. c. 7. & in-*
stituta. Sup. de sentent. & re judic. c. cum
olim.

olim. 12. & de praben. & dignit. c. pro illor
 22. & Inf. t. prox. c. 4. & de his que sunt a
 2 par. c. 3. §. Nota primo, inter collationem
 institutionem, & investituram, mea sententia
 3 in hoc tractatu nihil interesse. §. Nota
 cundo, institutioni opponi destitutionem
 Inf. de iis que fiunt a prala. c. 4. in fin. & de
 ret. c. cum ex in iuneto. 12. in fin.

*IIIX. De concessione prabendæ & ecclesiæ
 non vacantis.*

Tertio loco consideratur id quod con-
 tur. Hic datur regula, præbendam
 Ecclesiam non vacantem non esse conceden-
 2 dam, nec promittendam. c. 1. & 2. §. Per
 ro trifariam contingere potest, ut præbendam
 vel Ecclesia vacet. I. De jure & de facto
 morte ejus a quo obtinebantur. *Sup. de postul.
 pralat. c. 3. & 4.* aut renunciatione. *Sup. de
 renunciat. c. 6.* aut degradatione. *Inf. de
 bor. signif. c. novimus 27. & l. 6. de pun. 11.*
 aut translatione. *Sup. de postul. pralat. c. 2.
 fin. & c. 4. in fin.* tuncque potest libere con-
 ferri. *cap. 2. vers. si vero cum sim.* II. De
 jure tantum, non de facto: ut cum quis ha-
 bens præbendam, adeptus est majorem dig-
 nitatem, eique concessum est, præbendam res-
 neat: tuncque debet is qui tenet, ad resignan-
 dum compelli, & post resignationem factam
 quia de jure & de facto vacabit, recte in præ-
 sonam